

Храплива Роксолана,
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Фінанси , банківська справа та страхування»
Науковий керівник: **Нісходовська О.Ю.,**
канд. екон. наук, доцент кафедри економіки,
підприємництва, торгівлі та біржової діяльності
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ ПУБЛІЧНЕ І ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Сам термін *«публічне управління»* (з англ. public management) вперше застосував англійський державний службовець Десмонд Кілінг у 1972 р., який трактував його наступним чином: публічне управління – це пошук у найкращий спосіб використання ресурсів задля досягнення пріоритетних цілей державної політики.

В загальному ж значенні, термін *«публічне управління»* має свою специфіку:

1. Спирається на державну владу, підкріплюється і забезпечується нею.
2. Поширюється на все суспільство і за його межі у сфері проведення державної міжнародної політики. Саме держава шляхом законодавчої діяльності встановлює основні, загальні й типові правила поведінки людей.
3. Публічне управління діє системно та неперервно, поєднуючи функціонування таких структур, як механізм держави, державний апарат, державну службу.

У літературі можна знайти багато різних визначень публічного адміністрування та публічного управління, проте найчастіше ми використовуємо таке: публічне управління – це організуючий і регулюючий

вплив держави на суспільну життєдіяльність людей з метою її впорядкування, збереження чи перетворення, опираючись на владну силу, яку обмежує дієвий суспільний контроль. Щоб розкрити суть значення «публічне адміністрування» звернемося до етимології слів. Адміністрування саме по собі є управлінською діяльністю, оскільки латинське слово «administratio» означає «служіння», «допомога», «управління». Адміністрування – це прерогатива виконавчих органів влади або державних службовців, наділених державно-владними повноваженнями. (державний службовець).

Іншими словами, публічне адміністрування – регламентована законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на здійснення законів та інших нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг. Згідно з енциклопедією державного управління, публічне адміністрування є різновидом управлінської діяльності інституцій публічної влади, завдяки якій держава та громадянське суспільство забезпечують самокерованість усєї суспільної системи та її розвиток у певному, визначеному напрямку [4, с. 489].

Існує таке поняття як публічна адміністрація – це система публічних інституцій та їх діяльності; є сукупністю державних і недержавних суб'єктів публічної влади, ключовими структурними елементами котрої є, органи виконавчої влади і виконавчі органи місцевого самоврядування.

Існують також і механізми публічного адміністрування – це спеціальні засоби, що забезпечують здійснення регулюючого впливу публічних адміністрацій на соціально-економічні територіальні системи різних рівнів (села, селища, райони у містах, міста, райони, області, Автономна республіка Крим) з метою забезпечення гідних умов життєдіяльності людей, що проживають у державі, та громадян України, що тимчасово проживають за її межами. Технологія публічного адміністрування полягає у детальному описі дій, для досягнення певної мети. Чітко прописані у технології процедури здійснення публічного адміністрування регламентують напрямок та

послідовність дій працівників, виключають використання неефективних прийомів, надають керівникам впевненості щодо раціональності дій підлеглих та отримання бажаного результату.

В. Мартиненко вважає, що публічне адміністрування є формою реалізації публічного управління, яке здійснюють представницькі органи демократичного врядування через свої виконавчі структури [5, с.20-21]. Колесникова К. розглядає публічне адміністрування як складову публічного управління (врядування), метою якого постає розвиток держави на засадах демократії з використанням ефективних новітніх методів і технологій управління та направлених на забезпечення громадян на рівні світових стандартів [6].

Отже, публічне адміністрування поєднує державне та публічне управління, складає сукупність інституцій та органів виконавчої влади, які реалізують рішення уряду.

Список використаних джерел

1. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления. Курс лекций / Г.В. Атаманчук. - М. : Омега-Л, 2004. – 584 с.
2. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення : Навчальний посібник / В. Д. Бакуменко. - К. : ВПЦ АМУ, 2011. – 444 с.
3. Василенко И.А. Государственное управление в странах Запада; США, Великобритания, Франция, Германия : учеб. пособие / И.А. Василенко. – М : Логос, 2000. – 200 с.
4. Бахрах Д. Н. Административное право / Д. Н. Бахрах, Б. В. Россинский, Ю. М. Стариков. – М.: Норма, 2008. - 816с.
5. Міненко М.А. Трансформація системи державного управління в сучасній моделі регулювання суспільства /М.А. Міненко// Державне управління: удосконалення та розвиток. Електронне фахове видання URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=581>
7. Колесникова К. Співвідношення державного управління та публічного адміністрування у процесі суспільної трансформації /К. Колесникова// Публічне управління URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2013-3/doc/1/06.pdf>